

عنوان مقاله:

تحلیلی از جایگاه قرآن شناسی اهل بیت در روایات کلینی

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

محمدعلی ایازی - دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات اسلامی

خلاصه مقاله:

از مباحث مهم و ضروری در فرهنگ شیعه، شناخت موضع اهل بیت(ع) در معرفی قرآن و تفسیر و ذکر مصادیق آن و تاثیر آنان بر فرهنگ سازی مرتبط با قرآن در جامعه است. یکی از کتاب های مهم حدیثی شیعه که به موضع گیری های اهل بیت(ع) درباره قرآن پرداخته، کتاب کافی اثر ابو جعفر محمد بن یعقوب کلینی(م ۳۲۹ ق) است. کلینی در اصول، روایاتی را به کتاب فضل القرآن اختصاص داده است. در این کتاب چهارده باب و صد و بیست و چهار روایت در موضوعات مختلف، گردآوری شده است. بر این تعداد، روایاتی افزوده می شود که از چند طریق، کلینی آن ها را نقل کرده یا در کتاب الدعاء، همین اصول را آورده، و یا به مناسبت های مختلف در ابواب و کتب دیگر، روایاتی در تفسیر قرآن از اهل بیت(ع) نقل کرده است. نکته مهم آنکه در بررسی روایات مربوط به قرآن در این کتاب، تنها نباید به کتاب فضل القرآن بسنده کرد و روایات هم محدود به این ابواب نیست، بلکه دایره احادیث قرآنی فراتر از کتاب اصول و کتاب یاد شده است. در فروع و روضه کافی نیز روایات بسیاری وجود دارد که به گونه ای در پیوند با مسائل و موضوعات فضیلتی و تفسیری است. از سوی دیگر، کتاب کافی از نخستین آثاری است که به لحاظ تاریخی، نشان از توجه و اهتمام به مسائل یاد شده دارد و متأسفانه درباره آن، نگاهی جامع و تحلیلی انجام نیافته است. در این تحقیق، هدف آن است که جایگاه مکتب قرآن شناسی اهل بیت و منزلت قرآن در نظر آنان، در پرتو این روایات که مشتمل بر جایگاه، ویژگی ها، تعلیم و اوصاف قرآن از منظر اهل بیت(ع) و سیره عملی آنان نسبت به قرآن و مسائل دیگر است، تحلیل و بررسی و قدر و منزلت این روایات بر اساس واقعیات موجود و آسیب های احتمالی نمایانده شود.

کلمات کلیدی:

قرآن شناسی اهل بیت، منزلت قرآن، جهت گیری روایات قرآنی، آسیب شناسی روایات، انحصار در تفسیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359507>

